

Pintura na 2ª metade do séc.XX

2 Tendencias principais

ABSTRACCIÓN (ANOS 50)

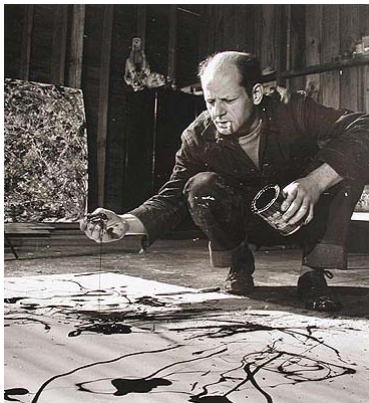
- **Expresionismo Abstracto**
(Escola de Nova York):
J. Pollock
- **Informalismo europeo:**
A. Tàpies

FIGURACIÓN (ANOS 60)

- **Pop- Art:**
A. Warhol
R. Lichtenstein

EXPRESIONISMO ABSTRACTO
NORTEAMERICANO

JACKSON POLLOCK
(1912-1956)

Conceptos clave:

Action Painting: pintura de acción, xestual e expresiva.

All over: a tea é un todo continuo sen partes diferenciadas.

Dripping: goteo, salpicaduras

Título: Composición nº 1
Autor: Jackson Pollock
Técnica/material: óleo e acrílico sobre tea.
Medidas: 2,69 x 5,30 m.
Estilo: Expresionismo abstracto
Cronología: 1950
Localización: MoMA

INFORMALISMO ABSTRACTO EUROPEO

ANTONI TÀPIES
(1923)

Conceptos clave:

Pintura matérica: cores mesturadas con materiais diversos: area, serradura, xeso, vidros rotos. Engadido de chatarra, madeira, esteira, trapos...

Grattage: técnica destrutiva mediante cortes, perforacións, acoitelados, esgazaduras.

Signos: letras, números, cruces

Título: Marrón e ocre.
Autor: Antoni Tàpies
Data: 1959
Técnica/material: mixta sobre tea. Po de mármore con pigmentos e PVA (acetato, cola)
Medidas: 1.70 x 1.95 m
Localización: Museo de Arte Abstracto Español, Cuenca

FIGURACIÓN

Andy Warhol (1928-1987)

- Sopa Campbell's
- Marilyn

• Roy Lichtenstein (1923-1997)

- Nu con pirámide

Díptico de Marilyn - Andy Warhol

Díptico, 1ª obra sobre Marilyn nela expresa o paso da vida á morte.

En total fará máis de 50 retratos.

Título: Gold Marilyn
Autor: Andy Warhol
Data: 1962
Técnica/material: serigrafía, pintura sintética sobre lenzo

Medidas: 211.4 x 144.7 cm.)

Localización: MoMA

25 Marilyns, 1962

Composiç n repetitiva. Un mesmo motivo, variando a cor. Efecto de contraste intenso e saturaç n das cores.

32 latas de sopa Campbell's, 1962. MoMA,
50,8 x 40,6, cada quadro

200 latas de sopa Campbell's, colección privada de J. Power.
10 filas e 20 columnas

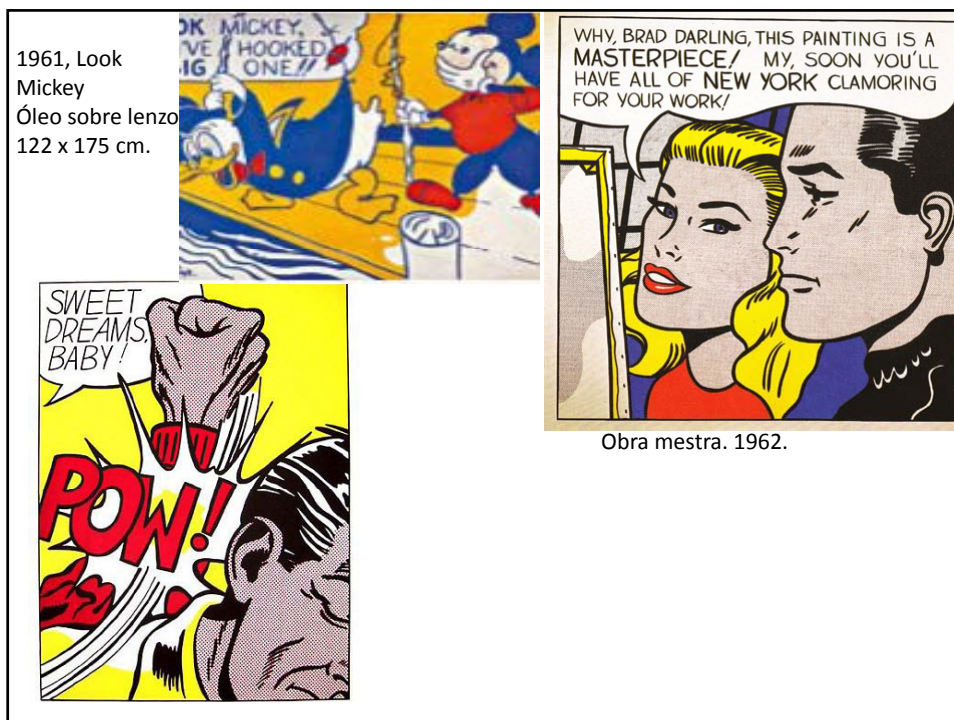
ROY LICHTENSTEIN

CARACTERÍSTICAS

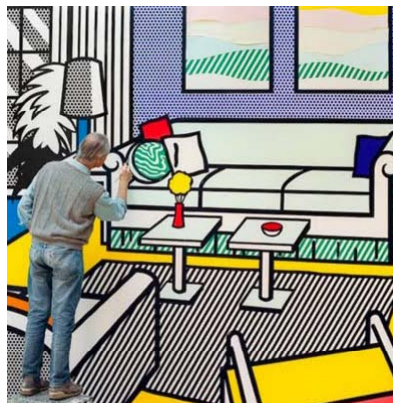
- PINTURA DE BORDES NÍTIDOS, *Hard Edges line*.
- Puntos Benday (con plantillas)
- Formas claras
- Pintura acrílica e verniz marca Magna
- Escenas da cultura popular
- Viñetas de tiras de cómics (uso de textos)

Como pintor, escultor e gravador recibiu numerosos **premios** internacionais e distincións académicas de varias universidades. A Medalla Nacional das Artes foille concedida en 1995.

Nos anos noventa, as seguintes series de Lichtenstein mostran colosais vistas interiores de casas sacadas dos pequenos anuncios das páxinas amarelas.

Nu con pirámide

1994
Óleo e Magna sobre lenzo
213.4 x 177.8 cm.
Colección privada

A mediados da década dos 90's realiza unha serie de **espidos femininos**, eses anos tamén coinciden coa finalización dunha serie de proxectos escultóricos e pictóricos a gran escala que lle foron encargados desde os sectores público e privado.

Nos noventa, o traballo e as indagacións de Lichtenstein sobre o ilusionismo, a abstracción, a serialización, a estilización e a apropiación seguen presentes en todos os medios.

O proceso de traballo de Lichtenstein partía frecuentemente de imaxes correntes - recortes de cómics, anuncios publicitarios, ilustracións artísticas ou fotografías-, que lle servían de fonte de inspiración e plasmaba en debuxos preliminares, en pequenos esbozos, en series de apuntes de figuras, repetidos e recollidos en cadernos; en debuxos de execución rápida e estilo solto, de pequeno formato e de carácter máis íntimo, nos que se definían xa o tema, o concepto e a composición, elementos que posteriormente trasladaba aos colaxes resultantes da secuencia, de maior tamaño estes, máis definidos e precisos, auténticos **patróns** das obras terminadas.

Os puntos Ben-Day permiten que as pinturas de Lichtenstein se vexan á vez máis e menos artificiais. Representan a reprodución mecánica, pero tamén agregan suxestións de luz e reflexos, cores variantes e variacións de textura.

Lichtenstein e o sombreado

No traballo de Lichtenstein, en xeral, non hai claroscuro e a intensidade da obra ven dada pola cantidade e equilibrio de cores, non por calquera ilusión de profundidade.

Pero, nas súas últimas pinturas de **espidos femininos**, de mediados dos anos noventa, Lichtenstein timidamente alude ao claroscuro mediante manchas de puntos de diferentes tamaño que non se limitan aos contornos das figuras. A súa idea non é a de simular sombras con precisión, senón a de simbolizar a convención do claroscuro, para destacar que: como todas as pinturas de Lichtenstein, os nus, en última instancia, tratan sobre cuestións de la percepción.

"Cos meus espidos eu quería mesturar convencións artísticas que penso que son incompatibles, é dicir, claroscuro e cores locais*, para ver o que pasaba. Eu tiña visto algo semellante no traballo de Léger. Os meus espidos son en parte luz e sombra, e por iso teñen os fondos, con puntos para indicar a sombra. Os puntos tamén están graduados de grandes a pequenos, o que xeralmente suxire modelaxe na mente das persoas. Eu realmente non sei por que escollín espidos, nunca os fixera antes, así que quizais había que facer algo, pero eu tamén sentín que o claroscuro quedaría ben nun corpo. E nos meus espidos hai tan pouca sensación de carne do corpo ou de tons da pel,- son tan irrealis- que usalos resaltou a separación entre a realidade e a convención artística. Estou seguro de que outras persoas poden ver a elección de espidos de xeito diferente, pero as imaxes poderían ter sido naturezas mortas, polo que a min respecta. En realidade, o primeiro traballo que intentei nesta liña era unha natureza morta".

*A cor local é a cor do obxecto real (a cor que teñen as cousas na natureza).

Roy Lichtenstein e a súa obra constitúen un brillante exemplo da revolucionaria perspectiva artística aportada polo Pop Art. A atención cara aos medios de comunicación masiva, a desenfadada parodia de motivos pictóricos e obras mestras do pasado, a recreación de obxectos de uso cotián e a asociación das artes plásticas co deseño gráfico e industrial, entre outros intereses artísticos de Lichtenstein,ponse de manifesto nas súas obras: esculturas, pinturas e traballos de gráfica, que representan con gran fortuna o sentido do humor, a ironía e a inclinación lúdica do artista, expresados a partir de xogos visuais suxestivos, do uso e a combinación de materiais convencionais e pouco comúns e do tratamento fresco e audaz de temas como a muller, a natureza, o corpo humano e a vida cotiá.

Lichtenstein contribuíu decisivamente á **socialización da arte**. O artista de Long Island monumentalizou as tiras de historietas e, coa mestura de ironía e fascinación tan propia do 'pop art', dotou aos heroes e heroínas dos cómics da mesma dignidade visual que Fernand Léger, o seu gran ídolo, lograra transmitir cos seus obreiros anónimos.

Roy Lichtenstein foi un deses magos que obrigan a realizar novas lecturas da obra plástica, coa súa intensa procura dunha linguaxe propia, entre as súas influencias podemos atopar a Escola de Nova York, pero sobre todo atopamos os elementos que dalgunha forma foron dando identidade aos Estados Unidos de Norte América.

A publicidade e o cómic convertéronse para Roy Lichtenstein en elementos necesarios para o desenvolvemento da súa linguaxe, para a composición da súa obra, que á súa vez abriu un camiño moi interesante ata o seu público, dalgún xeito, pola súa perfecta integración no real, foi o primeiro paso cara á estética colectiva e cara á socialización da arte.